

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 8956/2023
17.05.2023. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Јелице Бојанић Керкез, председника већа, Весне Станковић, Радославе Мађаров, Марине Милановић и Драгане Маринковић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., кога заступа Марко Срећковић, адвокат из ..., против тужених ЈСП „Крагујевац“ из Крагујевца и Града Крагујевца, које заступа Градско правобранилаштво Града Крагујевца, ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужиоца, изјављеној против решења Вишег суда у Крагујевцу Гж 2510/21 од 24.11.2022. године, на седници одржаној 17.05.2023. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о ревизији тужиоца, изјављеној као изузетно дозвољеној, против решења Вишег суда у Крагујевцу Гж 2510/21 од 24.11.2022. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиоца изјављена против решења Вишег суда у Крагујевцу Гж 2510/21 од 24.11.2022. године.

Образложење

Пресудом на основу признања Основног суда у Крагујевцу П 11468/20 од 21.12.2020. године, првим ставом изреке, обавезани су тужени да тужиоцу на име накнаде материјалне штете по основу незаконите наплате накнаде за вођење матичне евиденције исплате износ од по 49,00 динара месечно, са законском затезном каматом од 20. у месецу за претходни месец до исплате, за период од 01.10.2017. године закључно са 30.06.2020. године. Другим ставом изреке обавезани су тужени да тужиоцу солидарно накнаде парничне трошкове у износу до 6.000,00 динара са законском затезном каматом од извршности до исплате. Трећим ставом изреке отказано је рочиште за главну расправу заказано за 29.12.2020. године у 8,20 часова.

Решењем Вишег суда у Крагујевцу Гж 2510/21 од 24.11.2022. године, првим ставом изреке, преиначена је пресуда на основу призната Основног суда у Крагујевцу П 11468/20 од 21.12.2020. године, тако што је обавезан тужилац да туженима накнади парничне трошкове у износу од 6.000,00 динара.

Против правноснажног решења донетог у другом степену тужилац је благовремено изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права, указујући на разлоге за примену члана 404. став 1. ЗПП.

Тужени су поднели одговор на ревизију.

Одредбом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/11... 18/20), прописано је да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија). На основу одредбе члана 420. став 6. истог закона, у поступку поводом ревизије против решења сходно се примењује одредба овог закона о ревизији против пресуде.

По оцени Врховног суда, у конкретном случају није потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, нити је потребно уједначавање судске праксе као ни ново тумачење права. Предмет тражене правне заштите је одлука о трошковима парничног поступка коју суд доноси на основу успеха парничних странака и предузетих радњи у поступку у сваком конкретном предмету, применом процесног закона, а неправилна примена процесног закона представља битну повреду одредаба парничног поступка која није разлог за изјављивање посебне ревизије.

Из тих разлога, Врховни суд је одлуку као у ставу првом изреке донео применом одредбе члана 404. став 2. Закона о парничном поступку.

Врховни суд је испитао дозвољеност ревизије тужиоца на основу одредбе члана 410. став 2. у вези са чланом 420. став 6. Закона о парничном поступку и утврдио да ревизија тужиоца није дозвољена.

Одредбом члана 28. Закона о парничном поступку прописано је да ако за утврђење стварне надлежности, права на изјављивање ревизије и у другим случајевима прописаним у том закону, меродавна вредност предмета спора, као вредност предмета спора узима се само вредност главног захтева (став 1), док се камате, уговорна казна и остала споредна тражења, као и трошкови поступка не узимају у обзир ако не чине главни захтев (став 2).

Имајући у виду да тужилац ревизијом побија одлуку о трошковима поступка која не представља решење против кога се ревизија може да изјави, у смислу одредбе члана 420. Закона о парничном поступку, то ревизија изјављена против ове врсте одлуке, која се односи на споредно тражење, није дозвољена.

Из изложених разлога, Врховни суд је одлуку као у ставу другом изреке донео применом одредбе члана 413. у вези члана 420. став 6. Закона о парничном поступку.

Председник већа-судија
Јелица Бојанић Керкез,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић